

Обладея значительными «эстетическими ресурсами», Крымский полуостров не должен утратить их в процессе всеобщей технизации, урбанизации, индустриализации нашего быта. Возможно, сохранив особую красоту крымских ландшафтов, значительно легче будет обеспечить устойчивое состояние и развитие региона. Ведь помимо достижения этой главной, общепланетарной цели, чем сейчас озабочены все страны мира, именно этот вид рекреационных ресурсов может стать тем «ключиком», который как бы заново откроет глаза оторванных от естественной среды людей на природу полуострова, значительно повысит эффективность оздоровительного отдыха и курортного лечения.

Список литературы

1. Меллума А.Ж. Особо охраняемые природные объекты на староосвоенных территориях (на примере Латвийской ССР). - Рига: Зинатне, 1988. – 224 с.
2. Филин В.А. Видеоэкология. - М.: Тасс-Реклама, 1997. - 318 с.
3. Багрова Л.А., Ларина М.В., Ларина Т.Г. Визуальная среда курортных городов //Культура народов Причерноморья. – Симферополь: 2002, № 36. – С. 268-270.
4. Багрова Л.А. Информационно-познавательные и эстетические ресурсы Крыма //Культура народов Причерноморья. – Симферополь: 2001, № 22. – С. 9-13.
5. Мезерницкий П.Г. Климатотерапия на курортах ЮБК. Т. 2. – Крым: 1933.
6. Гродзинський М.Д., Савицька О.В. Естетика ландшафту. – Київ: ВПЦ «Київський університет», 2005. – 184 с.
7. Мухина Л.И. Опыт разработки методики рекреационной оценки природных комплексов //Географические проблемы организации отдыха и туризма. Вып. 2. – М.: 1975. - С. 3-13.
8. Будрюнас А.Р. Некоторые тополого-фитоценологические методы исследования природных эстетических богатств. Автореф. дис. канд. биол. наук. Вильнюс, 1971. - 24 с.
9. Веденин Ю.А., Филиппович Л.С. Опыт выявления и картирования пейзажного разнообразия природных комплексов //Географические проблемы организации отдыха и туризма. Вып. 2. – М.: 1975. – С. 39-48.
10. Багрова Л.А. Опыт картирования внешнего пейзажного разнообразия природных комплексов //Ландшафтное картирование для территориальных планировок. Мат-лы научного семинара. Кязерику, 1972. – Тарту, Тартуский университет, 1972. – С. 54-56.
11. Экология и эстетика ландшафта /под ред. К.И.Эрингиса. - Вильнюс: «Минтис», 1975. – 250 с.
12. Гранё Я. Финляндия //Географический сборник. – М.: 1953. – С. 350-379.
13. Токин Б.П. Целебные яды растений / Б.П.Токин. – Л.: Лениздат, 1967. – 288 с.
14. Шмигальский В.Н. Целительные запахи и цвета //Природа, 1997, № 1-2. – С. 32-35.
15. Бугаенко Л.А., Серкова А.А., Савчук Л.П., Машанов В.И., Работягов В.Д., Алексеева И.В., Пугачёва С.С. Лекарственные и пряно-ароматические растения /Биоразнообразие Крыма: оценка и потребности сохранения. Мат-лы международного рабочего семинара, Гурзуф, ноябрь 1997. – С. 78-81.

Воронін І. М.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА РИНКУ ПРАЦІ

Постановка завдання. Вплив інформаційних технологій (ІТ) на економіку настільки значний, що важко знайти ту галузь господарської діяльності людини, де не виявлялася б їх дія. Стрімкий розвиток ІТ вплинув і на важливу складову світової економіки – ринок праці.

Мета. Сьогодні зміни в будь-якій технології проходять набагато швидше, ніж в недавньому минулому. Це, насамперед, пов'язано зі зменшенням довжини т.зв. «хвилі технологічної новації» і старінням знань. Наприклад, впровадження колеса вимагало сторіч, автомобіля – десятиріч, а сучасні ІТ змінюються кожні 2-3 роки. Сьогодні випускник середньої школи за свого набору знань і навичок перевершує геніїв минулого. Період, за який досягнення першовідкривачів освоюються звичайною людиною, скорочується. Якщо між винаходом писемності та загальною грамотністю минуло тисячоріччя, то на проникнення теорії відносності до курсу 9-го класу пішло всього 40-50 років. Все це в свою чергу викликає швидке «старіння» професій: якщо раніш середній термін затребуваності професії складав до 10-15 років, то тепер – 3-5 [2, 3].

Підвищилися вимоги до рівня освіти й інтелекту працівників. Інтелект не є еквівалентом освіти. Інтелект – це здатність нетрадиційно мислити, знаходити принципово нові рішення. І саме інтелект буде головним вирішальним фактором у вирішенні проблем ринку праці в майбутньому. Сьогодні для підготовки кваліфікованого фахівця вже не досить 15-ти років безупинної освіти: 10-12 років навчання в

школі та 5-6 років у ВНЗ. Потрібно ще 2-3 року навчання в спеціальних навчальних центрах. А після цього ще і безупинне удосконалення на курсах підвищення кваліфікації чи бізнес-школах.

Людина сьогодні повинна вчитися все життя. Приблизно 20% професійних знань вона одержує через систему освіти. А інші 80% – через свій виробничий досвід самостійно на робочому місці [1]. У сучасному світі вважається, що фахівець зобов'язаний навчатися не рідше чим кожні 1-1,5 років, тому що за цей період попередні знання застарівають. Так в США усвідомлення цього важливого фактору розвитку викликало те, що фірма не підвищує фахівця, якщо він протягом останніх 1,5 років не проходив навчання на професійних курсах. На жаль, в Україні немає розуміння і практики безупинної підготовки і перепідготовки фахівців. Таке становище істотно обмежує перспективи впровадження ІТ і розвитку економіки в цілому.

Світова тенденція така, що завдяки ІТ значно скоротилася кількість виробничих робітників. Так, в США в середині 20-го ст. в сфері виробництва працювало близько 50% усіх працюючих, через 25 років – вже 28%, на початку 21 ст. – 20% і за прогнозами до 2015 р. вони мають скласти 5-10% від загального числа зайнятих в економіці [1]. На сьогоднішній день, кількість співробітників різних офісів перевищує виробничих і сільськогосподарських робітників разом узятих. Головним фактором такого «вимивання» людини з виробництва є втрата інтелектуальної «гнучкості» людини у системі прийняття рішень, яка пов'язана з труднощами з його власного перенавчання. Більш «гнучкими» і мобільними у процесі прийняття рішень стають обчислювальні машини. Для себе людина в виробництві залишає тільки функції організації виробництва та його науково-технічного забезпечення. Керування ж машинами і механізмами сьогодні також перейшло на новий рівень – замість жорсткого механічного контролю впроваджується гнучке інтелектуальне керування, що базується на мікропроцесорній техніці, програмному забезпеченні.

ІТ підвищили рівень комфорту і безпеки роботи та дозволили організувати її на якісно новому рівні. Тепер можна працювати, не виходячи з будинку й одержувати зарплату безготівкою на свій рахунок у банку.

Усе більш поширення набувають «віртуальні офіси», організовані в будинку працівників і підключені до Інтернету, що забезпечує їхню повноцінну участь у роботі фірми. «Віртуальний офіс» може розміщатися в будь-якій точці світу, що має вихід до Мережі. Такий вид праці одержав назву «гнучкої», «надомної» чи «котеджної». Вже на початку 90-х років у світі так працювало більш 25 млн. чол. Взаємні вигоди від такої комп'ютеризованої роботи одержали і фірми і співробітники. Однак така організація праці вже приводить до змін в психології працівників: багатьом робітникам важко працювати одному без постійного контакту з колегами і начальством. Так, в США, де в деяких фірмах, що цілком відмовилися від офісів і організували їм віртуальну заміну в будинках співробітників, за вимогою працівників були організовані приміщення, в яких співробітники могли б збиратися, обговорити виробничі й інші проблеми.

Головний аспект впливу ІТ на працю – це підвищення її продуктивності. Як приклад розглянемо продуктивність праці працівника офісу (за даними американської консалтингової фірми Norton Notan Institute). При роботі з паперовими документами 50-90% робочого часу витрачається на сполучні процеси, які пов'язані з обробкою інформації. До 15% документів безповоротно губляться і 30% робочого часу співробітники витрачають на їхній пошук. Якщо ж перейти на електронний документообіг, то продуктивність офісної праці підвищується до 25-50% і на 75% скорочується час обробки одного документа. При цьому витрати на сплату площі, призначеної для збереження паперових документів, скорочуються на 80% [1]. Таким чином, впровадження електронного документообігу, як елемента ІТ, приводить до значної економії засобів і підвищує продуктивність праці офісних працівників.

Ще один аспект впливу ІТ – автоматизація виробництва. Розвиток автоматичних виробничих систем почався ще в 60-х роках минулого століття. Використання ІТ в економіці дозволило скоротити терміни впровадження нових виробів, забезпечити їхню високу якість; забезпечити контроль за станом виробничого обладнання і саме головне – скоротити витрати праці. Наприклад, в 50-х роках 20-го століття один американський фермер міг нагодувати тільки 14 осіб, а вже в 90-х роках – 96 [1].

Інший прояв впливу ІТ на трудову діяльність – це скорочення робочого часу і збільшення його на розваги і відпочинок. У людини вперше з'явився значний вільний час – для забезпечення себе самим необхідним; людині досить працювати всього кілька годин на тиждень.

Що стосується нашої країни, то одним з стримуючих факторів, у розвитку ІТ є тривалість життя, що знижується, а також неприступність і низький рівень фахової освіти. Для того щоб суспільство розвивалося, необхідно засвоїти вже накопичені знання. Сьогодні ж людина стає фахівцем тільки у 25-30 років. Тільки після цього вона може створювати нові знання, тобто сприяти розвитку. При сьогоднішній малій тривалості життя настільки довге оволодіння знаннями принципово неможливо. Тому збільшення тривалості життя в Україні на сьогодні є важливим питанням, від якого залежить загальний розвиток нашого суспільства. Через низький рівень життя лише окремі категорії громадян можуть тим чи іншим способом одержати нову освіту. Інші ж «вимиваються» на менш відповідальну і нижчеоплачувану периферію своєї професії.

Інша важлива задача – загальний підйом інтелектуального рівня населення. Сьогодні все менше використовується фізична сила людини, і все більше – її інтелект. Тому першорядна задача нашої системи освіти – перехід до не просто масової освіти, а до індивідуальної, що дозволяє максимально розвивати персональні здібності людини.

ОСОБЕННОСТИ ПРОСТРАНСТВЕННО-ВРЕМЕННОЙ ИЗМЕНЧИВОСТИ ТЕНДЕНЦИЙ ИЗМЕНЕНИЯ УРОВНЯ СЕВЕРО-ЗАПАДНОЙ ЧАСТИ ЧЕРНОГО МОРЯ В ПЕРИОД С 1979 ПО 2005 ГГ.

Ще один аспект впровадження ІТ – це скорочення термінів навчання, за рахунок інтелектуалізації самого процесу навчання. На останній конференції в Давосі лідери політики, бізнесу і науки сучасного світу в числі найважливіших обговорювали проблеми, що пов'язані зі збільшенням тривалості життя. Дитина, яка народилася сьогодні в розвиненій країні, буде жити в середньому 80-90 років. Що робити з такою людиною, якщо вона як елемент виробничої системи, як елемент суспільства морально застаріває ще до 40 років? Раніш, при тривалості життя в 60 років, можна було дозволити собі навчитися один раз і на все життя. Цього вистачало на 15-20 років роботи. Інша справа – зараз. Фахівець починає перенавчатися відразу ж після закінчення первинного навчання. Що суспільству робити з армією 35-літніх працівників, які ще не встигли перенавчатись, але ще повних сил і енергії і які прожили всього третину свого життя [3]?

Висновки. Прийдешньому інформаційному суспільству відпущено всього кілька десятків років, а не сотні, як його індустріальному попереднику. Тому, навчаючись новим професіям, не варто заспокоюватися. Адже вже сьогодні комп'ютерщик став робітничою професією, хоча ще 10-15 років тому ця професія вважалася інтелектуальною елітою. Потреба ринку праці в ІТ-фахівцях росте лавиноподібно. При цьому потреба в них виникає практично у всіх сферах діяльності: від виробництва до сфери послуг. А елементарне володіння комп'ютером вже стало необхідною умовою при устрої на роботу.

Список використаної літератури

1. Воловник А. А. Знакомьтесь, информационные технологи / Воловник А. А. – СПб. : БХВ–Петербург, 2002. – 352 с.
2. Воронин И. Н. Современная ситуация на рынке рабочей силы социальной инфраструктуры Севастополя / Воронин И. Н. // Культура народов Причерноморья. – 1997. – №2. – С. 8–21.
3. Кучинский С. Что придет на смену индустрии информационных технологий? / Кучинский С. // Зеркало недели. – 2001. – №46 (370). – С. 12.

Холощев А.В., Жесткая А.С.

УДК 551.482

ОСОБЕННОСТИ ПРОСТРАНСТВЕННО-ВРЕМЕННОЙ ИЗМЕНЧИВОСТИ ТЕНДЕНЦИЙ ИЗМЕНЕНИЯ УРОВНЯ СЕВЕРО-ЗАПАДНОЙ ЧАСТИ ЧЕРНОГО МОРЯ В ПЕРИОД С 1979 ПО 2005 ГГ.**Введение**

Динамика уровня Черного моря является значимым фактором преобразований береговой зоны: абразии клифов, размыва или нарастания пляжей, затопления низменных участков прибрежной суши и обмеления прибрежных фарватеров[1,2]. Вместе с тем, непосредственные измерения этой характеристики достаточно сложны [3] и ныне проводятся далеко не везде, где данные о ее изменениях, необходимы. Поэтому развитие представлений о закономерностях межгодовых изменений уровня Черного моря на различных участках его побережий является актуальной проблемой физической географии и экологии.

Согласно современным представлениям о факторах межгодовой и сезонной изменчивости уровня акваторий Мирового океана [3-5], к числу наиболее существенных относятся неотектонические движения соответствующих блоков земной коры, изменение характеристик регионального климата (повторяемости сгонно-нагонных ветров и др.), объемов речного стока, поступающего в изучаемую акваторию и др[1]. Мониторинг многих из этих процессов весьма проблематичен и на побережье Черного моря осуществляется далеко не повсеместно. Поэтому влияние каждого из них на рассматриваемый процесс на различных его участках изучено не достаточно.

Наибольший интерес представляет выявление закономерностей межгодовых изменений уровня Черного моря на участках его побережий, активно вовлекаемых в хозяйственную деятельность человека и богатых своими рекреационными ресурсами. Одним из таких участков является побережье Северо-Западной части Черного моря, протянувшееся от устья Дуная до мыса Херсонес. Тем не менее, число его пунктов, где ныне систематически осуществляется наблюдение за изменчивостью уровня моря, весьма не велико. Поэтому закономерности пространственной и сезонной изменчивости тенденций изменения уровня Северо-Западной части Черного моря на большинстве участков его побережья изучены недостаточно.

Для разработки практических рекомендаций по совершенствованию технологий природопользования на различных его участках необходима информация о характерных для них тенденциях изменения уровня моря, проявившихся в период современного потепления климата.